Rugăciunea împărătească

(Grigore Constantinescu – 1 aprilie 2012)

Pentru cei care vin la concertele Corului academic Radio, impresia de atmosferă spirituală, de reculegere și noblețe, este cea care le învăluie sufletul. Într-adevăr, nu există înălțare a gândului, către lumea purității, fără rugăciune, nu există rugăciune fără cuvânt și dedicație, nu există melodie fără ființa artistică inspiratoare, întrupată în glas. Din vremuri imemoriale, ridicarea gândului spre divinitate și-a construit adresarea prin nuanțele vocii umane, capabile a uni simțirea cu sunetul într-o îmbinare fără de preț. Pregătind momentele spirituale ale Sfintelor sărbători de Paşte, maestrul Dan Mihai Goia şi artiştii pe care îi conduce au susținut în seara de joi, 29 martie, pe scena studioului de concerte Mihail Jora un program cu totul deosebit. Prin realizare și semnificație, evenimentul merita o consemnare specială, mai ales în această zi de Duminică.

A fost impresionantă demonstrația privind modul în care arta corală a reunit, sub bolta de biserică sau catedrală, cântări unite cu timpul și lucrul spiritului, îndrumând actul închinăciunii, în care, fiecare după darul său, se îndreaptă spre credință cu evlavie.

Ce se întâmplă minunat într-un concert care are drept subiect ipostaze ale rugăciunii și sentimentului religios? Am amintit locul unde se înalță incantațiile, dar la fel de solemnă este ambianța și în sala de concert unde ascultăm vocile reunite ale corului, uneori însoțite de sunetelor orgii, sub gestul sacerdotal al dirijorului. Desigur, a pregăti asemenea programe de muzică religioasă este la fel de greu ca și a aborda capodopere ale muzicii universale. Poate se cere și mai mult când se cântă rugăciunile sufletului, precum Tatăl nostru, inspirate de cuvintele lui Isus Christos și păstrate în a sa Evanghelie de către Matei, în care primim spre veșnicie modul în care Mântuitorul ne învață cum să ne adresăm Părintelui ceresc. Probabil că, în crugul vremurilor, multitudinea cântărilor ce au izvodit din muzica dedicată Rugăciunii domnești depășește închipuirea. Și ca număr, și ca măiestrie a întrupării cântărilor, de la simplu la complex, de la murmur la lumină strălucitoare, de la o voce, la mănunchiul glasurilor reunite, menite să mângâie și să salveze, să aducă pace și liniște. Corul academic Radio a oferit de mai multe ori astfel de închinări către Padre noster, Unser Vater, O, Padre nostro, Otche nash, Notre Père, Our Fater, Tatăl nostru. Au ales în acest program cu subiect unic, și capodopere ce au fost create de către compozitori români, de la Anton Pann la Ioan D. Chirescu, de la Dragoş Alexandrescu la Ioana Ghica Comănești, Felicia Donceanu și Irina Odăgescu. Le-am ascultat acum cu reculegere, cu admirație pentru compozitorii și artiștii interpreți, dorindu-ne să le avem cu noi inimă, pentru a reveni mereu asupra simțirii plenare din timpul concertelor sfințite prin zicere muzicală. Maestrul Dan Mihai Goia și coraliștii săi se roagă pentru noi cei care trecem pragul de catedrală al unor asemenea concerte corale.